

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΧΟΥΑΝΙΤΑ: Η κόρη του ζωγράφου από τη Σάμο

ΜΕΡΟΣ 2: Τα σακουλάκια με τα πετράδια

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 9

Στην καινούργια τους ζωή, ο Βαν ντε Φλου και η μητέρα του θα μπορέσουν γρήγορα να εγκλιματιστούν. Δεν ήταν δύσκολο, διότι η βαλίτσα με τα αμερικανικά δολάρια, τους άνοιξε πολύ γρήγορα πολλές πόρτες.

Ο νεαρός με το πτυχίο του αμερικανικού πανεπιστημίου πιάνει γρήγορα δουλειά στην Εθνική τράπεζα του Μοντεβιδέο και γίνεται σύντομα γνωστός στους οικονομικούς κύκλους.

Η μητέρα του, η Έρρικα, που διατηρεί ακόμη την θηλυκότητα και την ομορφιά της, θα επιλέξει μια ήρεμη ζωή χαμπλών τόνων, κουρασμένη από τα θορυβώδη πάρτι, που έκανε ο Πάμπλο Ρούντο, ο οποίος την αγκάλιαζε και την φιλούσε άγαρμπα μπροστά στους προσκεκλημένους του επιδεικνύοντας την σαν τρόπαιο.

Τώρα καθορίζει η ίδια την ζωή της. Κανείς δεν της επιβάλει τι να κάνει, πως θα ντυθεί σε ποια άτομα να μιλήσει.

Δεν ήταν μόνη στο αγρόκτημα. Πολλές φτωχές γυναίκες της περιοχής την βοηθούσαν για οτιδήποτε χρειαζόταν. Να της μαγειρέψουν, να της καθαρίσουν το σπίτι, να πλύνουν και να απλώσουν τα ρούχα και ότι χρειαζόταν.

Ένας φτωχό κόσμος από πέντε νέες γυναίκες βρισκόνταν καθημερινά στο σπίτι της «σινιόρα». Εκείνη ήξερε να τις ανταμείβει πλουσιοπάροχα. Χρήματα υπήρχαν, συντροφιά δεν είχε η Έρρικα.

Αυτές οι κοπέλες ήταν για αυτήν κάτι που είχε ανάγκη. Μαζί τους άρχισε σιγά-σιγά να μαθαίνει και τα ισπανικά τους, τα τραγούδια τους. Ακόμη της άρεσαν και ορισμένα από τα φαγητά τους.

Τρώγανε μαζί τα μεσημέρια. Φυσικά η σινιόρα δεν ξεχνούσε και τους άνδρες που δούλευαν έξω. Έστειλε μια από τις κοπέλες να τους πάρουν φαγητό.

Όλα ήταν ήρεμα και γαλήνια τόσο διαφορετικά από τον κόσμο που έζησε στην Νέα Υόρκη.

Ο γιός της ο Βαν ντε Φλου γινόταν όλο και πιο γνωστός στους κύκλους της τράπεζας και σε άλλους ισχυρούς παράγοντες.

Δεν ήταν μόνο η Αμερικανική πανεπιστημιακή του μόρφωση, κάτι ξεχωριστό για την κοινωνία της Ουρουγουάης εκείνης της περιόδου, αλλά και η ισχυρή του προσωπικότητα.

Ένας άλλος παράγοντας ήταν και η οικονομική του

άνεση με το ισχυρό αμερικανικό νόμισμα που άφησε σε αυτόν και την μητέρα του η «φαμίλια», όταν τους φυγάδευσε στην Ουρουγουάη.

Το αγρόκτημα θα αλλάξει τελείως όψη.

Η παλιά αγροικία θα κατεδαφισθεί και στην θέση της θα χτισθεί μια τριώροφη έπαυλη. Στην άλλη άκρη, στο τέλος του μεγάλου κήπου, θα δημιουργηθούν μικρά διαμερίσματα για το υπηρετικό προσωπικό.

Αυτό που έλειπε τόσο στον ίδιο όσο και στην μητέρα του ήταν ότι δεν είχαν προσωπική ζωή. Εκείνος ένας ωραιότατος και πλούσιος άνδρας, συγκέντρωνε τα βλέμματα όλων των γυναικών που γνώριζε, καθώς ο κοινωνικός του κύκλος συνεχώς και μεγάλωνε.

Όμως ο ίδιος δεν διατηρούσε για πολύ ένα δεσμό. Αυτό που τον κούραζε ήταν ότι στις γυναίκες με τις οποίες γνωριζόταν, δεν εύρισκε κάτι βαθύτερο.

Ίσως και να μην είχε αγαπήσει. Όμως είχε αγαπηθεί από πολλές.

Άρχισε να συνηθίζει αυτή την ανέμελη ζωή, χωρίς δεσμεύσεις, χωρίς υποχρεώσεις.

Η μητέρα του πάλι η «σινιόρα» Έρρικα, στους κύκλους που την παρουσίαζε ο γιός της ένιωθε ότι ακόμη ήταν γοητευτική και συγκέντρωνε τα βλέμματα των ανδρών της δικής της ηλικίας.

Όμως ποτέ δεν προχώρησε σε κάποιο δεσμό. Δεν ένιωθε, όπως έλεγε, κάτι ιδιαίτερο για κανένα από

τα άτομα που κατά καιρούς την φλέρταραν.

Κάποτε δεν μπόρεσε να αντισταθεί και έκανε κάποιους κρυφούς δεσμούς, αλλά δεν κράτησαν για πολύ. Διαπίστωσε από την αρχή ότι την ήθελαν για τα λεφτά της. Ποτέ ανέφερε στον γιό της το γεγονός αυτό.

Τα βράδια του καλοκαιριού, που καθόταν με τον γιό της στην μεγάλη βεράντα, μιλούσε ο ένας στον άλλον με ειλικρίνεια και πολύ άνεση. Είχαν αναπτύξει μεταξύ τους, ένα αίσθημα φιλίας και εμπιστοσύνης. Όταν ήταν οι δύο τους, μιλούσαν Ολλανδικά. Φρόντισε να μάθει τον γιό από μικρό, την γλώσσα της πατρίδας τους.

Εκείνη φυσικά σαν μάνα ανησυχούσε για τον γιό της που δεν στέριωνε κανένα δεσμό.

Αυτός πάλι, έβλεπε πως η μάνα του διατηρούσε, χωρίς να το επιδιώκει η ίδια την μαγεία της έλξης, που πήγαζε από την λάμψη που εξέπεμπε ο εσωτερικός της κόσμος αλλά και η θηλυκότητα της.

Θα μπορούσε να έχει κάποιο ζεστό χέρι να κρατήσει το δικό της. Όμως όπως και ο ίδιος ένιωθε για τον εαυτόν του, θα πρέπει να υπάρχει κάτι πολύ πιο βαθύ από ένα επιφανειακό φλερτ.

Ο κόσμος τους κάποτε θα αλλάξει. Αλλά αυτό αργεί ακόμη.

Όταν ο γιός της είχε τους καλεσμένους του, η σινιόρα Έρρικα, δεν συμμετείχε σε αυτά τα δείπνα. Ήταν μια άτυπη συμφωνία μάνας και γιού, ότι δεν χρειαζόταν να παρευρεθεί ανάμεσά τους;

Έμενε στην μεγάλη της κρεβατοκάμαρα, καθισμένη στον πλατύ καναπέ και κεντούσε ή κουβέντιαζε με την καλή της φιλενάδα, την Ντολόρεζ, την οικονόμο του σπιτιού. Είχαν και δύο την ίδια ηλικία.

Φυσικά οι κουβέντες τους τον πρώτο καιρό ήταν περιορισμένες, αφού η Ντολόρεζ δεν ήξερε άλλη γλώσσα παρά τα ισπανικά και έπρεπε η Έρρικα με τις λίγες λέξεις που μάθαινε στα ισπανικά να πει κάτι. Περισσότερο γελούσαν παρά κουβέντιαζαν.

Αργότερα όμως οι συναντήσεις των δύο γυναικών εξελίχτηκαν καθώς η Έρρικα μπορούσε να μιλήσει κάπως, τα ισπανικά με κάποια άνεση.

Μια από εκείνες τις νύκτες ήταν που ο γιός της είχε φέρει στο σπίτι τον Steve Morris, στην πραγματικότητα τον ναζί φυγάδα Φριτς Γουλφ.

Συνέχεια την επόμενη εβδομάδα

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημερίδα

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Τώρα και στο facebook

